n° 30

Le Livre d'Esther

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש
המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים
ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך
אחשורוש על כסא מלכותו אשר
בשושן הבירה בשנת שלוש למלכו
עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל
פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
לפניו בהראתו את עשר כבוד מלכותו
ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים ומאת יום ובמלואת הימים
האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול
ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר
גנת ביתן המלך חור כרפס ותכלת

אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי
כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על
רצפת בהט ושש ודר וסחרת והשקות
בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת
אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב
ביתו לעשות כרצון איש ואיש
גם ושתי המלכה עשתה משתה
נשים בית המלכות אשר למלך
אחשורוש ביום השביעי כטוב לב
המלך ביין אמר למהומן בזתא
חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס
שבעת הסריסים המשרתים את פני
המלך אחשורוש להביא את ושתי

המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתי
לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים
ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו
ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים
כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין
והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא
תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
ראשנה במלכות כדת מה לעשות
במלכה ושתי על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשורוש ביד
הסריסים ויאמר

ממוכן לפני המלך והשרים לא על
המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל
השרים ועל כל העמים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש כי יצא
דבר המלכה על כל הנשים
להבזות בעליהן בעיניהן באמרם
המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפניו ולא באה והיום הזה
תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו
את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי
בזיון וקצף אם על המלך טוב יצא
דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי
לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן

המלך לרעותה הטובה ממנה ונשמע
פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו
כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן וייטב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן וישלח ספרים אל כל
מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות
כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון
עמו אחר הדברים
האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר
את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה ויאמרו נערי המלך משרתיו
יבקשו למלך נערות בתולות טובות

מראה ויפקד המלך פקידים בכל
מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה
בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
הנשים ונתון תמרוקיהן והנערה אשר
תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי
וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן
איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש
איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם
הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך
יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך
בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר
בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת

תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר
המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל
שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר
אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים
ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת
לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב
בית הנשים לא הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ומה יעשה בה

ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך
אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן
ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים ובזה
הנערה באה אל המלך את כל אשר
תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים
עד בית המלך בערב היא באה ובבקר
היא שבה אל בית הנשים שני אל
יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה
המלך ונקראה בשם ובהגיע תר אסתר
בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו
לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי

אם את אשר יאמר הגי סריס המלך
שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן
בעיני כל ראיה ותלקח אסתר אל
המלך אחשורוש אל בית מלכותו
בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת
שבע למלכותו ויאהב המלך את
אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד
לפניו מכל הבתולות וישם כתר
מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי
ויעש המלך משתה גדול לכל
שריו ועבדיו את משתה אסתר
והנחה למדינות עשה ויתן משאת
כיד המלך ובהקבץ בתולות שנית
ומרדכי ישב בשער המלך אין אסתר

מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי
אסתר עשה כאשר היתה באמנה
אתו בימים ההם
ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן
ותרש שני סריסי המלך משמרי
הסף ויבקשו לשלח יד במלך
אחשורוש ויודע הדבר למרדכי
ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר
למלך בשם מרדכי ויבקש הדבר
וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב
בספר דברי הימים לפני המלך
אחר הדברים האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן המדתא

האגגי וינשאהו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו וכל עבדי
המלך אשר בשער המלך כרעים
ומשתחוים להמן כי כן צוה לו
המלך ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך ויהי באמרם
אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות היעמדו דברי
מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי
וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה
לו וימלא המן חמה ויבז בעיניו לשלח
יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם

מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
עם מרדכי בחדש הראשון הוא חדש
ניסן בשנת שתים עשרה למלך
אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני
המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר ויאמר
המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד
מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות
מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת
דתי המלך אינם עשים ולמלך אין
שוה להניחם אם על המלך טוב יכתב
לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף
אשקול על ידי עשי המלאכה להביא

אל גנזי המלך ויסר המלך את טבעתו
מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא
האגגי צרר היהודים ויאמר המלך
להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו
כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב
ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני
המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם
המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת
המלך ונשלוח ספרים ביד הרצים אל
כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן

טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר
ושללם לבוז פתשגן הכתב להנתן דת
בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
להיות עתדים ליום הזה הרצים יצאו
דחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה והמלך והמן ישבו
לשתות והעיר שושן נבוכה
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה
ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק
ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה
גדולה ומרה ויבוא עד לפני שער
המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום

אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול
ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר
יצע לרבים ותבואינה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה
מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי
ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרא
אסתר להתך מסריסי המלך אשר
העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך
אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני
שער המלך ויגד לו מרדכי את כל
אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר
אמר המן לשקול על גנזי המלך
ביהודיים לאבדם ואת פתשגן כתב

הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן
לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על עמה ויבוא התך
ויגד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר
אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי כל
עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים
אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל
המלך אל החצר הפנימית אשר לא
יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב
וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך
זה שלושים יום ויגידו למרדכי את
דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל

אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים כי אם החרש
תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד
ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך
תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת
למלכות ותאמר אסתר להשיב אל
מרדכי לך כנוס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל
תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר
צותה עליו אסתר ויהי ביום השלישי
ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר

בית המלך הפנימית נכח בית המלך
והמלך יושב על כסא מלכותו בבית
המלכות נכח פתח הבית ויהי כראות
המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר
נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב
אסתר ותגע בראש השרביט ויאמר
לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה
בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך
ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא
המלך והמן היום אל המשתה אשר
עשיתי לו ויאמר המלך מהרו את
המן לעשות את דבר אסתר ויבא
המלך והמן אל המשתה אשר עשתה

אסתר ויאמר המלך לאסתר במשתה
היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ותען אסתר
ותאמר שאלתי ובקשתי אם מצאתי
חן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי
יבוא המלך והמן אל המשתה אשר
אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך
ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב
וכראות המן את מרדכי בשער המלך
ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על
מרדכי חמה ויתאפק המן ויבוא אל
ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש
אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו

ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת
אשר נשאו על השרים ועבדי המלך
ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה
עם המלך אל המשתה אשר עשתה
כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה
עם המלך וכל זה איננו שוה לי בכל
עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי
יושב בשער המלך ותאמר לו זרש
אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך
ויתלו את מרדכי עליו ובוא עם המלך
אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ בלילה
ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא

את ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו
נקראים לפני המלך וימצא כתוב אשר
הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח
יד במלך אחשורוש ויאמר המלך מה
נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה
ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בחצר
והמן בא לחצר בית המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ
אשר הכין לו ויאמרו נערי המלך אליו
הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך
יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה
לעשות באיש אשר המלך חפץ

ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ
המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר
המן אל המלך איש אשר המלך חפץ
ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לבש
בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך
ואשר נתן כתר מלכות בראשו ונתון
הלבוש והסוס על יד איש משרי
המלך הפרתמים והלבישו את האיש
אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו
על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו ויאמר המלך להמן מהר קח
את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת
ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער

המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת
ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש
את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר
ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו וישב מרדכי אל
שער המלך והמן נדחף אל ביתו
אבל וחפוי ראש ויספר המן לזרש
אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו
ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם
מזרע היהודים מרדכי אשר החלות
לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול
לפניו עודם מדברים עמו וסריסי המלך
הגיעו ויבהלו להביא את המן אל
המשתה אשר עשתה אסתר ויבא

המלך והמן לשתות עם אסתר
המלכה ויאמר המלך לאסתר גם
ביום השני במשתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ותען
אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי
חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב
תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג
ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות
נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה
בנזק המלך ויאמר
המלך אחשורוש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר

מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרע הזה והמן
נבעת מלפני המלך והמלכה והמלך קם
בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן
והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר
המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה
מאת המלך והמלך שב מגנת הביתן
אל בית משתה היין והמן נפל על
המטה אשר אסתר עליה ויאמר
המלך הגם לכבוש את המלכה עמי
בבית הדבר יצא מפי המלך ופני
המן חפו ויאמר חרבונה אחד מן
הסריסים לפני המלך גם הנה העץ
אשר עשה המן למרדכי אשר דבר

טוב על המלך עמד בבית המן גבה
חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו
ויתלו את המן על העץ אשר הכין
למרדכי וחמת המלך שככה
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את בית המן צרר
היהודיים ומרדכי בא לפני המלך
כי הגידה אסתר מה הוא לה ויסר
המלך את טבעתו אשר העביר מהמן
ויתנה למרדכי ותשם אסתר את
מרדכי על בית המן ותוסף
אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני
רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את
רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר

חשב על היהודים ויושט המלך
לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר
ותעמד לפני המלך ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו
וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני
בעיניו יכתב להשיב את הספרים
מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר
כתב לאבד את היהודים אשר בכל
מדינות המלך כי איככה אוכל וראיתי
ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה
אוכל וראיתי באבדן מולדתי
ויאמר המלך אחשורש לאסתר
המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית
המן נתתי לאסתר ואתו תלו על

העץ על אשר שלח ידו ביהודיים
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם
בשם המלך וחתמו בטבעת המלך
כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתום בטבעת המלך אין להשיב
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש
השלישי הוא חדש סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה
מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשר מהדו
ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם
וכלשונם ויכתב בשם המלך

אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח
ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי
הרכש האחשתרנים בני הרמכים
אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל
עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם
להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם
לבוז ביום אחד בכל מדינות המלך
אחשורוש בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר פתשגן
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים
עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם
הרצים רכבי הרכש האחשתרנים

יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה
ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן
צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה
ושמחה וששן ויקר ובכל מדינה
ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי
הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים
עליהם ובשנים עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע
דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר

שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפך הוא
אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם נקהלו
היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש
לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל
העמים וכל שרי המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה אשר למלך
מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי
עליהם כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו
הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך
וגדול ויכו היהודים בכל איביהם
מכת חרב והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם כרצונם ובשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות

איש ואת
פרשנדתא ואת
דלפון ואת
אספתא ואת
פורתא ואת
אדליא ואת
ארידתא ואת
פרמשתא ואת
אריסי ואת
ארדי ואת
ויזתא עשרת

בני המן בן המדתא צרר היהודים
הרגו ובבזה לא שלחו את ידם ביום
ההוא בא מספר ההרוגים בשושן
הבירה לפני המלך ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש מאות איש ואת
עשרת בני המן בשאר מדינות המלך
מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה
בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם
על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים
אשר בשושן לעשות כדת היום ואת
עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר
המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו

היהודיים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם
ונוח מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה
ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את
ידם ביום שלושה עשר לחדש אדר
ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה על כן היהודים הפרוזים
הישבים בערי הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש אדר שמחה
ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש
לרעהו ויכתב מרדכי את הדברים

האלה וישלח ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים לקים עליהם להיות
עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה
כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם
והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי
משתה ושמחה ומשלח מנות איש
לרעהו ומתנות לאבינים וקבל היהודים
את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם כי המן בן המדתא האגגי
צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם
והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם

ובבאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר
חשב על היהודים על ראשו ותלו
אתו ואת בניו על העץ על כן קראו
לימים האלה פורים על שם הפור
על כן על כל דברי האגרת הזאת
ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם
קימו וקבל היהודים עליהם ועל
זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא
יעבור להיות עשים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה
ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים
בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי

הפורים האלה לא יעברו מתוך
היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם
ותכתב אסתר המלכה
בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל
תקף לקים את אגרת הפרים הזאת
השנית וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה
מדינה מלכות אחשורוש דברי
שלום ואמת לקים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
דברי הצומות וזעקתם ומאמר
אסתר קים דברי הפרים האלה

ונכתב בספר
וישם המלך אחשרש
מס על הארץ ואיי
הים וכל מעשה תקפו
וגבורתו ופרשת גדלת
מרדכי אשר גדלו המלך
הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
מדי פרס כי מרדכי
היהודי משנה למלך
אחשורוש וגדול ליהודים
ורצוי לרב אחיו דרש
טוב לעמו ודבר שלום
לכל זרעו